

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/58/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011201587
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011201587.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudkyň JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobkyne: MAC TV, s.r.o., sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti žalovanej: Rada pre vysielanie a retransmisiiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/68/2011 zo dňa 07. júna 2011, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 1S/185/2011-68 zo dňa 3. júla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/185/2011-68 zo dňa 3. júla 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) žalobu žalobkyne zamietol a náhradu trov konania jej nepriznal. Rozhodoval potom, ako jeho predchádzajúci rozsudok č.k. 1S/185/2011-30 zo dňa 06.12.2012, ktorým žalobu zamietol bol uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžo/16/2013 zo dňa 17.12.2013 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie výlučne z dôvodu nedostatku obligatórneho zastúpenia advokátom podľa § 250a O.s.p., keď zo zápisnice z pojednávania vyplynulo, že na pojednávaní zastupoval žalobkyňu advokátsky koncipient.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že z administratívneho spisu žalovanej zistil, že dňa 01.03.2011 začala správne konanie voči žalobkyni vo veci možného porušenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 10.12.2010 o cca 21:20 hod. a 22:42 hod. odvysielala pred a po programe Farmár hľadá ženu komunikát označujúci za sponzora programu službu Huste.tv., ktoré mohli naplniť definíciu vlastnej propagácie

podľa § 37a ods. 2 zákona č. 38/2000 Z.z., čím mohlo dôjsť k odvysielaniu reklamného šotu bez jeho rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebol zameniteľný s inými zložkami programovej služby.

Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovanej, že v danom prípade komunikáty označujúce za sponzora programu Huste.tv naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. bez rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby, pretože žalobkyňa nepoužila na jej oddelenie zvukovo-obrazové prostriedky tak, ako to žalobkyni explicitne ukladá § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a zároveň vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z.. Predmetný komunikát obsahoval aj verbálnu zložku „Exkluzívny náhľad do zákulisia reality show Farmár hľadá ženu, Vám prináša internetová televízia huste.tv“ a vizuálnu zložku na zeleno-modro-žltom pozadí na ploche tmavého obdĺžnika je zobrazená webová stránka, na ktorej veľký kurzor v tvare šípky spustí video. Ide o zábery z vysielania reality show Farmár hľadá ženu aj s autentickým zvukom. Následne sa na obrazovke vytvorilo logo huste.tv a pod ním nápis huste.tv a nápis www.huste.tv. Takýto komunikát podľa krajského súdu upriamuje pozornosť recipienta na audiovizuálnu mediálnu službu na požiadanie huste.tv. Prevádzkovateľom tejto služby je zároveň vysielateľ, ktorý tento komunikát odvysielal. Vzhľadom na uvedené ide o komunikát, ktorý je verejným oznamom odvysielaným na účel vlastnej propagácie. Jeho zámerom je podporiť návštevnosť audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ktorou je huste.tv.

K námietke žalobkyne, že rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené uviedol krajský súd, že s touto nie je možné sa stotožniť, pretože fakt, či žalovaná rozpoznala predmetné komunikáty ako samostatné zložky, nie je pre predmet správneho konania rozhodujúci. Rozoznateľnosť je len jednou zložkou povinnosti ustanovenej v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.. Žalobkyňa je podľa tohto ustanovenia povinná odvysielateľ reklamu takým spôsobom, aby bola zreteľne a rozoznateľne oddelená od iných častí programovej služby.

Pokiaľ išlo o námietku žalobkyne, že žalovaná vydaním napadnutého rozhodnutia zasiahla do jeho práva na súdnu ochranu garantovanú v článku 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, krajský súd konštatuje, že žalobkyni nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Výrok napadnutého rozhodnutia spĺňa všetky zákonné náležitosti, je presný, zrozumiteľný, špecifikuje, ktoré komunikáty naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.

Z odvolania žalobkyne tiež vyplýva, že krajský súd pochybil, pokiaľ nespojil jednotlivé konania za účelom vydania jedného rozsudku. Krajský súd uviedol, že uvedené žalobkyňa v žalobe nenavrhovala a keďže konanie podľa piatej časti O.s.p. je ovládané dispozičnou zásadou, bolo povinnosťou žalobkyne uviesť žalobné dôvody v žalobe.

Právne odôvodnil krajský súd svoj rozsudok ustanoveniami § 4, § 32 ods. 1, § 34 ods. 1 a § 38 ods. 1 a 2, § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z..

Výrok o trovách konania odôvodnil krajský súd ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p..

II.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie a navrhla napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že odvolací súd zruší rozhodnutie žalovanej, alternatívne zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie a priznať žalobkyni náhradu trov konania. Uviedla, že hlavným dôvodom odvolania je, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

Poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR: 6Sžo/31/2011, 5Sž/21/2011, 5Sž/22/2011, 5Sž/17/2011, 5Sž/23/2011, 5Sž/24/2011, 5Sž/25/2011, 3Sžo/200/2010, 6Sž/19/2011, 6Sž/23/2011, 6Sž/27/2011, v ktorých sa potvrdil záver, že výrok rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných

skutočností. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenie o správnom konaní (6Sžo/31/2011). Uvedené rozhodnutie neobsahuje spôsob spáchania skutku. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné.

Ďalej žalobkyňa uvádza, že spornou je otázka posúdenia komerčného komunikátu, ktorý obsahoval informáciu o sponzorovi programu. Žalobkyňa zastáva názor, že právne posúdenie žalovanej ohľadom reklamy nie je správne, nakoľko odvysielaný komunikát nenaplnil znaky reklamy. Jediným rozlišovacím kritériom pre určenie, či ide o reklamu alebo nie, je účel sledovaný odvysielaným komunikátom. O reklamu nepôjde vtedy, ak odvysielaná informácia má prevažne informatívny charakter. Pre vyslovenie jednoznačného záveru o sledovanom účele odvysielaného komunikátu je potrebné preskúmať celé vyznenie komunikátu a to najmä: komplexné hodnotenie komunikátu, dĺžka spotu, objekt komunikátu, dynamickosť komunikátu, presvedčavý charakter a porovnávanie. Veta ktorá odznela v odvysielanom komunikáte má informačný charakter. Neobsahuje žiadnu informáciu o odplatnosti, cene služby alebo výhodách. Žalobkyňa poukázala aj na rozhodnutia českých súdov.

III.

Žalovaná sa vyjadrila k odvolaniu a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok potvrdil. V dôvodoch uviedla, že výroková časť rozhodnutia je uvedená presne, úplne a určito:

Čas spáchania správneho deliktu - dňa 10.12.2010 v čase o cca 21:20 hod. a cca 22:42 hod.

Spôsob spáchania deliktu podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., ktorý spočíva v odvysielaní komunikátu, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a zároveň vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. bez toho, aby bol oddelený zvukovo - obrazovými prostriedkami od programu Farmár hľadá ženu, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby

Miesto spáchania správneho deliktu - na televíznej programovej službe JOJ

Správny delikt - protiprávnym konaním žalobcu je v prípade porušenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. odvysielanie reklamy tak, aby nebola rozoznateľná a zreteľne oddelená od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby.

Pokiaľ ide o žalobkyňou citované rozsudky NS SR, tieto sa týkali diametrálne odlišných povinností ako v predmetnom prípade a poukázal na rozsudky NS SR, ktoré jej rozhodnutia potvrdil - 7Sžo/4/2013, 8Sžo/28/2013, 6Sžo/38/2013.

Ďalej žalovaná uvádza, že reklama je základnou a historicky najstaršou formou mediálnej komerčnej komunikácie. V § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. je uvedená jej presná definícia. Jedným z definičných kritérií reklamy je zámer, ktorým musí byť podpora predaja, nákupu alebo nájmu tovaru alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávatelom reklamy alebo vysielateľom - podpora odbytu tovarov alebo služieb. Žalovaná vo svojom rozhodnutí na str. 13 a 14 určila, pre ktoré konkrétne dôvody bol komunikát posúdený ako reklama a zároveň aj vlastná propagácia. Komunikát upriamoval pozornosť recipienta na audiovizuálnu mediálnu službu na požiadanie huste.tv. Prevádzkovateľ tejto služby je zároveň vysielateľ, čiže žalobkyňa. Tento komunikát je verejným oznamom odvysielaným za účelom vlastnej propagácie, ktorého zámerom bolo podporiť návštevnosť/predaj audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie huste.tv.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na

internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Z obsahu administratívneho spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania zo dňa 01.03.2011, ktoré bolo doručené žalobkyni dňa 16.03.2011. V spise je pripojený záznam z vysielania programu Farmár hľadá ženu, odvysielaný dňa 10.12.2010, prepis skutkového stavu a vyjadrenie účastníka konania zo dňa 07.04.2011.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok žalobkyne bolo posúdiť, či žalobkyňa odvysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenia špecifikované žalovanou v rozhodnutí a či sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej, ktorým rozhodla, že žalobkyňa porušila povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 10.12.2010 o cca 21:20 hod. a o cca 22:42 hod. odvysielala pred a po programe „Farmár hľadá ženu“ komunikát označujúci za sponzora programu službu Huste.tv, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 a zároveň vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. bez jeho oddelenia zvukovo obrazovými prostriedkami od tohto programu, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby za čo jej bola uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. - upozornenie na porušenie zákona.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., reklama na účely tohto zákona je akékoľvek verejné oznámenie vysielané za odplatu alebo inú podobnú protihodnotu vrátane vlastnej propagácie, ktorého zámerom je podporiť predaj, nákup alebo nájom tovaru alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávatelom reklamy alebo vysielateľom.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby; vo vysielaní rozhlasovej programovej služby sa použijú na oddelenie zvukové prostriedky a vo vysielaní televíznej programovej služby zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky.

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., sponzorovanie na účely tohto zákona je plnenie určené na priame alebo nepriame financovanie programu, programovej služby alebo audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie s cieľom propagovať názov alebo obchodné meno, ochrannú známku, dobrú povesť, tovary alebo aktivity právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá také plnenie poskytna. Sponzorovanie nie je plnenie podľa prvej vety, ktoré poskytna právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je vysielateľom alebo poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo tento program vyrobila.

Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., ak je program alebo séria programov čiastočne alebo ako celok sponzorovaný, musí byť vysielateľom a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie zreteľne označený názvom, ak ide o právnickú osobu, obchodným menom alebo menom a priezviskom, ak ide o fyzickú osobu, ktorá plnenie poskytna, na začiatku programu a na konci programu.

Vysielateľ a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie môže na začiatku programu a na konci programu namiesto označenia podľa prvej vety označiť sponzorovaný program alebo sériu programov logom sponzora alebo odkazom na výrobok alebo službu sponzora.

Podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., vlastná propagácia na účely tohto zákona je činnosť vysielateľa určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie, programy, tovary alebo služby, priamo spojené s vysielaním a programami; za vlastnú propagáciu sa nepovažuje oznámenie vysielateľa, ktorým informuje verejnosť o vlastnom programe.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Najvyšší súd sa zaoberal vecnými a právnymi námietkami uvedenými v odvolaní zo strany žalobkyne. Pokiaľ ide o vyhodnotenie týchto námietok je potrebné zdôrazniť, že najvyšší súd považuje napadnutý rozsudok za vecne aj právne správny, stotožňuje sa v plnom rozsahu s odôvodnením krajského súdu a na doplnenie dodáva:

Pokiaľ ide o definíciu pojmov „reklama“ versus „sponzoring“, najvyšší súd dospel zhodne s krajským súdom k právnemu názoru, že odvysielaný komunikát v znení: „Exkluzívny náhľad do zákulisia reality show Farmár hľadá ženu, Vám prináša internetová televízia huste.tv“, obohatený o vizuálnu zložku na zeleno - modro - žltom pozadí na ploche tmavého obdĺžnika zobrazením webovej stránky, na ktorej veľký kurzor v tvare šípky spustí video s následným vytvorením loga huste.tv a pod ním nápis huste.tv a nápis www.huste.tv naplnil obsahovo pojmové zložky reklamy. Takýto komunikát upriamuje pozornosť recipienta na audiovizuálnu mediálnu službu na požiadanie huste.tv. Prevádzkovateľom tejto služby je zároveň vysielateľ, ktorý tento komunikát odvysielal. Nemožno tak prisvedčiť k námietkam žalobkyne, že predmetný komunikát je len sponzoringom a veta má len informačný charakter. Táto audiovizuálna zložka bola totiž obohatená aj o vizuálnu zložku, ktorá obsahuje údaje prekračujúce pojem sponzoringu. Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež zdôrazňuje, že predmetný komunikát nebol od bezprostredne nasledujúceho resp. predchádzajúceho programu Farmár hľadá ženu oddelený žiadnym zvukovo-obrazovým prostriedkom.

Pokiaľ išlo o námietku žalobkyne uvedenú v odvolaní ohľadom absencie spôsobu spáchania skutku, akým mala žalobkyňa porušiť svoju povinnosť, najvyšší súd má za to, že vo výroku rozhodnutia žalovanej, je jasne formulovaný spôsob spáchania správneho deliktu podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., ktorý spočíva v odvysielaní komunikátu, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a zároveň vlastnej propagácie podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000, bez toho, aby bol oddelený zvukovo-obrazovými prostriedkami od programu Farmár hľadá ženu, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011), teda jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.